

Nyolcvanmilliót nyert Csongrád megye

(Folytatás az 1. oldalról.)

A megjelenteket dr. Kószó Péter köszöntötte, aki bevezetőjében elmondta: azért rendezik ezt az eseményt vidéken, mert szeretnék megszüntetni a Budapest centrikusságot. Felhívta a figyelmet arra, hogy a most egyéves Szerencsejáték Alap – amelyet a Népjóléti Minisztérium, a Művelődési és Köznevelési Minisztérium és az OTSH hozott létre – nem azonos a Szerencsejáték Részvénytársasággal. Dr. Dankó László ezt megerősítette.

– A névazonosság csak szerencsétlen egybeesés – mondotta. Amíg mi támogatást adunk a sportban, a kultúrában, az egészségügyben, az ifjúság- és szociálpolitikában, addig a részvénytársaság csak szponzorál. Az elmúlt évben benyújtott több mint négyezer pályázat elbírálásában – szakemberek bevonásával – a tíz tagú testület döntött. Az igényelt 8 milliárd forintból 1,2 milliárd forintot osztottunk szét. Csongrád megyében a támogatások összege a lakosság számáraához igazodik.

Dr. Dankó azzal fejezte be a beszámolóját, hogy az Alap mindig és mindenkor a pályázókért van és lesz.

Ezután a megjelentek, a támogatott intézmények és

szervezetek képviselői aláírták a szerződéseket. Dr. Dankó kérdésünkre elmondta, hogy az Alaptól kapott pénzt 1–2 nap alatt átutalja a bank a győztes pályázóknak.

Egy kis összesítés: 1992-ben a Szerencsejáték Alapból elnyert Csongrád megyei támogatások összege 80 millió 037 ezer 500 forint. Ebből 11 egészségügyi pályázat: 25 millió 290 ezer forintot, 13 sportpályázat: 22 millió 074 ezer forintot, 6 szociális témájú pályázat: 12 millió 400 ezer forintot, 18 ifjúsági jellegű pályázat: 10 millió 775 ezer forintot, 24 kulturális pályázat: 6 millió 218 ezer 500 forintot és külön a lóspori: 1 millió 490 ezer forintot nyert. Néhány pályázatot külön is érdemes kiemelni: Újszülött Életmentő Alap, Szeged – 20 millió forint; Deák Alapítvány, uszodaépítés, Szeged – 20 millió forint; Magyar Börtönpasztorációs Társaság, Szeged – 5 millió forint; Mátyai Szeretetszolgálat Alapítvány, Szeged – 5 millió forint; Nyugdíj Nélküliek Országos Szervezete, Hódmezővásárhely – 2 millió forint. Hódmezővásárhely mindent egybevéve: 12 millió 039 ezer forintot nyert az Alapból pályázatok útján.

Szabó C. Szilárd

Február 1-jétől

Cipő
diszkontáron

Szeged, Fonógyári út

Kereskedelmi Raktárak.

DR. SZEMERÉDI ORVOSI KFT.

LABORVIZSGÁLAT:

(VÉR, VIZELET)

TERHESSÉG-

DIAGNOSZTIKA

HÉTFŐ, CSÜTÖRTÖK: 7-8-IG

KORDA U. 16.

TELEFON: 321-493.

SZEGED
TOURIST

SZEGED, KLAUZÁL TÉR 7.

Telefon: 321-800, 312-928.

PÁRIZS március 12–16.

A LEGJOBB ÚT, A LEGJOBB ÁRON!

11 500 Ft/fő

VELENCE május 21–26.

A LEGJOBB ÁRON, A LEGJOBB ÚT!

7900 Ft/fő.

■ **Hogyan értékeli a vajdasági magyarság jelenlegi helyzetét a közelmúltban lezajlott választások után a kis-Jugoszláviában, vagy inkább a Szerb Köztársaságban?**

– Nehéz ma magyarnak lenni a Vajdaságban, értelem szerint tehát Szerbiában is. Ahogyan romlik a frontokon a helyzet, úgy erősödnek a mozgósítások, szaporodnak a behívóparancsok, erőszakos előállítások. Önszántukból azonban kevesen tesznek eleget ennek a parancsoknak. Szerbiában eddig több mint 150 ezren tagadták meg a behívóparancsot! S nemcsak magyarok, hanem szerbek is. Állandó feszültséget jelent ez az ott élő magyarságban is.

■ **De nemcsak ez...**

– Igen. Tulajdonképpen csendes etnikai tisztogatás folyik a magyarság között a Délvidéken. Mert valóban, nemcsak a fronttól való félelem terheli őket, hanem a közhivatalokból, az igazságszolgáltatásból, a gyárakból való eltávolításuk is komoly aggodalmat jelent a több mint 350 ezres magyar nemzeti kisebbség számára.

■ **Egyre nyilvánvalóbb a jobbratolódás Szerbiában. Seselj-vajda radikálisai mind hangosabbak, ma már koalíciót alkotva szocialistákkal jelentős részt**

■ A délvidéki magyarság gondjairól Csendes etnikai tisztogatás folyik...

Ágoston András, a VMDK elnöke (Fotó: Schmidt Andrea)

vállalnak a hatalomban is. Milyen veszélyt rejt ez a nemzetközi politikai körökben fasizálódásnak minősített erőeltolódás?

– Ez a politikai párt nem ismeri a másságot, a toleranciát! Tőlük immár nemcsak a ma-

■ **Kíváncsi lennék a munkamódszerére! Aprólékos műelemzéssel dolgozik, vagy „széles ecsetkezeléssel”?**

– Nem tudok a munkamódszeremről beszélni. Illetve nem szívesen, mert olyan egyedi a dolog, amit sokan bizonyára furcsának találnak.

■ **Csak nem titkos üzeneteket kap?**

– Nem... Majdnem. A felkészülés szakaszában, amikor már elkezdik szorongatni az embert a határidők – diszletterv, kosztümterv-leadás, és a többi – álmodni szoktam. Azt mondják, aki azt hiszi, akár valami sokk hatására, hogy a következő pillanatban meghal, annak a lelki szemei előtt egy pillanat alatt végigfut az addigi élete. Valahogy így, teljes egészében, elejétől a végéig látom azt a művet álomban, amelyiken dolgozom. Ha nincs ilyen álom, nem merek belekezdeni semmibe.

■ **Mindenestre ez sokkal kényelmesebb, mint olvasgatni a szöveggönyvet, eljátszani, meghallgatni a darabot...**

– Természetesen ez megtörténik, elolvasom, meghallgatom, eljátszom – de csak párszor. Aztán biciklizek, sétálok, mindenféle kellemes dolgokat csinállok és örülök neki, hogy éppen azon az adott művön dolgozhatom. Aztán megint ideges leszek, mert következik a kétely, hogy vajon az igazi megoldást találtam-e meg – és így tovább. Az ember soha nem tudja teljesen befejezni a munkáit. Mindig marad kételkedés...

■ **Most, hogy már utána vagyunk, árulja el: mit álmodott a Figaróról?**

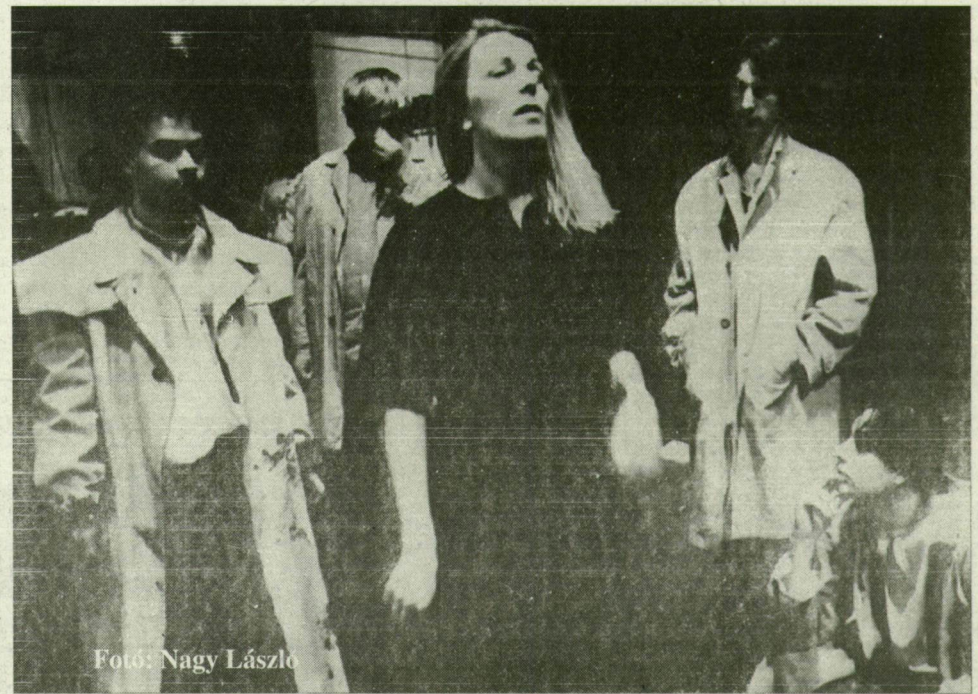
– Hogy el van csúszva. Minden. Az igazság el van csúszva. Kifordult a világ. A Figaro lényegileg egy aszimmetrikus darab, olyan, mint az élet. Az emberek azt mondják egymásnak: szeretlek, és ez már, vagy még nem igaz... De nem beszéltek erről többet, mert a lényeg veszik el minden magyarázattal. Az előadásnak kell „szólnia”.

■ **A Mozart-darab előadásából az látszik, hogy a hagyományos-artistikus operajátszásai stílus helyett eleven, mai színházat akar. De van-e valami határozott, teremtő-alkotó elv, amelyet minden rendezésében szem előtt tart?**

■ **Végy egy szöveggönyvet és álmodj!**

■ **Viva la morte?**

Operaszínpadi izgalmak

Fotó: Nagy László

Amikor a szezon elején megkérdezték tőle, hogy miért ő rendezi az idén az összes operabemutatót, Galgóczy Judit, a tagozat új művészeti vezetője azt válaszolta: szeretné megéreztetni a munkáival, milyen operajátszásai stílust kíván kialakítani a szegedi színházban. Megrendezte a Mozart operát, a Figaro házasságát; az előadás: nagy siker. Most következik a Giordano-mű, az André Chénier.

– A kérdés. Megpróbálom érzékeltetni egy példán, mire gondolok: ha azt mondjuk: „ég”, akkor általában fölfelé nézünk; ha vágyakozunk az égbe, használunk egy teátrális gesztust ennek kifejezésére: nagyon fölnézünk. Ez a közhelyes, gesztus akkor lesz művészet, ha ott és akkor hiteles, semmi mással nem helyettesíthető. Mint egy-egy szó a versben. Ez azt is jelenti, hogy minden pillanatban meg kell kérődznie a használatos gesztusokat: vajon ugyanazok igazak-e még? azt fejezik-e ki, amit itt és most ki akarok fejezni? Mert ha törvényesítik

egy kifejezésmódot, azt mondom, hogy az égbe vágyakozást csakis ezzel az egyetlen gesztussal, az erős fölnézéssel lehet kifejezni – nem lesz igazam, hazug lesz a gesztus. Tehát minden pillanat minden mozdulatának újra és újra keresni kell önnön hitelességét – ez az eszményeim szerinti szín- és operajátszás egyik legfontosabb elve.

■ **Miért veszik elő viszonylag ritkán az André Chénier-t az operaházak?**

– Talán mert kényelmetlen szembenézni azzal a ténnyel, hogy a Történelemben élünk. Békeidőben ezt hajla-

mosak vagyunk elfelejteni. Giordano operája az én szememben egészen modern, 20. századi, már-már brechti szelvényben megkomponált zenei dráma, amelyben a forradalmi idők megélő individuumok viselkedése, az egyén és a közösség közötti konfliktusok az izgalmasak. Különösen Gerard figurája érdekes. A főszereplők életében teljes fordulatot hoz a Történelem, a forradalom; de amíg a többiek konfliktusait „megoldja” a haláluk, Gerardnak viselnie kell az eláruolt élet terhét.

■ **Alkalmas az André Chénier előadása arra, hogy asszociációkat keltsen a mai, forradalom nélkül forradalmi változásokat produkáló korunkra?**

– Lehet. Ezt majd a közönségtől kell megtudni. A szereplők mindenestre szeretik ezt az operát, én pedig erősen remélem, hogy eleven, mai színházi produkciót tudunk teremteni.

Sulyok Erzsébet

választóik bizalmát, mert rájuk azok szavaztak, akik a kemény vonal, az erőszakkal történő „rendezés” hívei.

■ **Lehet-e békés úton rendezni a volt jugoszláv térségben a véres konfliktust?**

– A VMDK eddigi és jelenlegi törekvései erre irányulnak. Sajnos, nem csak tőlünk függ a polgárháború végkifejlete. A békés rendezés lehetősége a mostani zűrzavaros állapotok mellett egyre halványabb. Teljes a káosz, a jogállam már a múlté. S ha Bosznia ellen feloldják a fegyverembargót, akkor várható, hogy nagyobb méreteket ölt a háború és átsap a csonka-Jugoszláviára is.

■ **A múlt év végén tartott választásokon kiválóan szerepelt a VMDK. Összesen 247 képviselői és tanácsnoki helyet szerzett meg a Délvidéken. Ha tudjuk, hogy Szerbia lakosságának 3,2 százaléka magyar, a képviselő-testületekbe pedig 3,6 százalék magyar jutott, akkor a jelenlegi körülmények között ez mindenképpen szép teljesítmény. A magyar lakta települések önkormányzataiban VMDK-s többség „irányít”. Mit jelent ez a jövőt illetően?**

– Ezt egyelőre nem tudjuk felmérni. Kétségtől jelentős és politikai erőnk demonstr-

ráló ez a körülmény, mert így Szabadkán, Topolyán, Kanizsán, Zentán, Adán, Becessán önkormányzati eszközökkel is érvényt tudunk szerezni a magyar lakosság jogainak. Az ellenállás azonban nem csekély, sőt, az eddig uralkodó és a parlamenti többségben lévő szocialisták, meg radikálisok nem könnyen nyugszanak bele abba, hogy most a magyarok irányítják a települések életét.

■ **Távlatilag szemlélve a délvidéki dolgokat, mire számíthat a magyarság?**

– Optimista vagyok. Sok ismeretlen van még – beavatkozok-e a Nyugat, áttérjed-e a háború Szerbiára –, de a helyzet rendezése után joggal számíthatunk a jobb elbírálásra, hiszen mi a háború ellen vagyunk, autonómia-konceptiókat egyre többet emlegetik a nemzetközi fórumokon, csakis pozitív előjellel. A leendő új rendszernek Magyarországgal való kapcsolata mindenképpen szorosnak kell hogy legyen: erre vezet az út Európa felé...

■ **Sok támadás éri. Gyakran életveszélyesen megfenyegetik. Fél-e olykor-olykor?**

– Ez a politika és a politikus életének velejárója. Valóban fenyegetnek, sok-sok támadás is ér. Félni azonban, nem félek.

Kisimre Ferenc